

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB5

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB5", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2003 , s. 67.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb5-txt-shoot-id55ed3cce-f576-4a8f-b619-34ffd8bd28ba.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

O, forunderligt, alt Dette, som dog nok nu i adskillige Aarhundreder har staaet hen, som Noget man neppe veed om man skulde lee ell. græde over, dette om, at Gud griber ind i Verden, hjælper et Msk., saa han egl. slet Intet har at gjøre uden at lystre – alt Dette, det hænder mig, og jeg som altid har gaaet og følt mig saa elendig og ulykkelig, og jeg som, hvis jeg overhovedet er noget, just er den meest dialektiske af Dem jeg lever med.

Det bliver altsamen sandt hvad min Fader sagde mig. »der gives Synder, som et Msk. kun ved en overordl. gud. Bistand kan frelses fra«. Og min Fader, skylder jeg msklig talt Alt. Han har gjort mig paa enhver Maade saa ulykkelig som mulig, gjort, at min Ungdom blev en Qval uden Lige, gjort, at jeg i mit stille Sind ikke var langt fra at forarges paa Xstd., eller vel at jeg var forarget, om jeg end af Ærbødighed for den besluttede aldrig at sige et Ord derom til noget Msk, og af Kjerlighed til min Fader at fremstille Xstd. saa sand som mulig i Modsætning til det Vrøvl, som i Xstheden kaldes Xstd: og dog var min Fader den kjerligste Fader, og min Længsel var og er inderlig efter ham, hvem jeg ingen Dag har undladt at mindes baade Morgen og Aften.

Og nu først er jeg kommet til det Punkt hvor Alt forklarer sig for mig. Som en Kvinde naar hun føler sig frugtsommelig bliver stille og alvorlig, og ene hænger efter Tanken om Barnet: saaledes har jeg nu ogsaa seet nok i Verden, min Opgave er mig nu tydelig – om jeg skal leve een Time længer, ell. 100 Aar, min Opgave strækker lige godt til.

[a] og at Gud er saaledes villig til at hjælpe ethvert Msk, naar man da blot ikke reent vil glemme ham, ell. holde sig paa Søndags-Fjernhed fra ham.